

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרִשְׁתֵּי שִׁלַּח (בְּחֹזֵ"ל בְּהַעֲלֹתְךָ) י"ח סיון, ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקֵּהל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / רַבִּיעִי עִם רִשׁוֹנֵי

הַתּוֹרָה מְפָרֶטֶת אֶת הָעֲנֵשׁ שֶׁל הַמִּרְגָּלִים שֶׁדִּבְּרוּ דְבָרִים לֹא יָפִים עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהֶאֱמִינוּ לָהֶם וְלֹא רָצוּ לְהִכָּנֵס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. לּוֹמְדִים גַּם מִצְוָה אַחַת שֶׁמִּיעֲדַת לְדוֹר שִׁיזְכֶּה לְהִכָּנֵס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. ה' אָמַר לְמֹשֶׁה שֶׁהַמִּרְגָּלִים יָמוּתוּ מִיַּד כְּעֲנֵשׁ עַל חֲטָאֵם, מִלִּבְדָּה יְהוֹשֵׁעַ בֶּן נוּן וְכָלֵב בֶּן יִפּוֹנֵה. שָׂאֵר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִוָּכְלוּ לְחַיּוֹת עַד הַגִּיעַם לְגִיל 60. אִזּ הֵם יָמוּתוּ בַּמִּדְבָּר, בְּגִלְגָל שֶׁלֹּא רָצוּ לְהִכָּנֵס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. רַק הַנָּשִׁים וְהַיְלָדִים שֶׁהֵם מִתַּחַת לְגִיל עֶשְׂרִים יִוָּכְלוּ לְזָכוֹת לְהִכָּנֵס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דָּאֲגוּ עַל הַיְלָדִים, וְזוֹ הִיְתָה אַחַת הַסְּבוֹת שֶׁטָּעְנוּ שְׂאֵינָם רוֹצִים לְלַכֵּת, לָכֵן רַק יְלִדֵיהֶם יִזְכּוּ לְהִכָּנֵס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲנִשׁוּ כַּנֶּגֶד הַיָּמִים שֶׁהַמִּרְגָּלִים הִלְכוּ בְּדֶרֶךְ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְחָפְּשׁוּ דְבָרִים לֹא טוֹבִים לּוֹמַר. כַּנֶּגֶד כָּל יוֹם שֶׁהַמִּרְגָּלִים תָּרוּ אֶת הָאֶרֶץ, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִצְטָרְכוּ לְהִשָּׂאֵר שְׁנָה בַּמִּדְבָּר. הַיּוֹת וְהַמִּרְגָּלִים תָּרוּ בְּמִשְׁךְ אַרְבָּעִים יוֹם, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִצְטָרְכוּ לְהִשָּׂאֵר בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִצְטָעְרוּ כְּאִשֶּׁר שָׁמְעוּ מֵהַ יְקָרָה אִתָּם.

כִּמָּה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִתְחַרְטוּ עַל מַעֲשֵׂיהֶם וְהַחֲלִיטוּ שֶׁהֵם רוֹצִים לְעֲלוֹת לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. הֵם אָמְרוּ שֶׁהֵם עָשׂוּ תְשׁוּבָה וְהוֹלְכִים לְהִכָּנֵס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל תַּכְּף וּמִיָּד.

ה' שָׁמַח שֶׁהֵם עָשׂוּ תְשׁוּבָה, אֲבָל לֹא שָׁמַח שֶׁהֵם לֹא שָׂאֲלוּ אֶת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ (שֶׁהוּא הַמְּנַהֵיג וְהַאֲחֵרָאִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל) לְפָנָיו שֶׁהַחֲלִיטוּ לְעֲלוֹת לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. ה' אָמַר לְמֹשֶׁה לְהַזְהִיר אוֹתָם שֶׁה' לֹא יִצִּילֵם מִהַגּוֹיִים אֲם יִלְכוּ לְבָדָם. עִם כָּל זֹאת, אוֹתָם יְהוּדִים הִלְכוּ, וְאֲנָשִׁים מַעֲמֶלֶק וּמִכְנַעַן הִרְגוּ אוֹתָם. לָכֵן נִקְרָא הַמְּקוֹם חֲרָמָה מִלְשׁוֹן מוֹחָרִם, כִּיִּן שָׂאֲלוּ שְׁעָלָה, נִהְרְגוּ וְהִשְׁמָדוּ שָׁם.

ה' עֲזַר לְבַנְיָיִם יִשְׂרָאֵל לְהִרְגִישׁ טוֹב יוֹתֵר לְאוֹר הָעֵבֶדָה שֶׁבְּנֵיהֶם יִכָּנְסוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן הוֹרָה לְמֹשֶׁה רַבֵּנוּ לְלַמֵּד אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֶלֶק מִהַמְצוּוֹת הַמִּיחָדוֹת שֶׁיְהִיוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

היום לומדים את המצוה הראשונה: כְּאִשֶּׁר מִקְרִיבִים קִרְבָּנוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ לְהַקְרִיב בְּנוֹסֵף קִרְבָּן מִנְחָה (סֵלֶת וְשֶׁמֶן), וּלְנַסֵּךְ יַיִן יַחַד עִם הַקִּרְבָּן.

תְּהִלִּים / יוֹם י"ח לַחֹדֶשׁ פְּרָקִים פ"ח - פ"ט

בְּפָרֶק פ"ט יֵשׁ פְּסוּק: **"כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה"** - הַכּוֹנֵה הִיא שָׁה' בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּמִדַּת הַחֶסֶד. חֲסִידוֹת מְסַבְּרִה שָׁה' בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּמִדַּת הַחֶסֶד. מִדּוּעַ?
מִכִּיּוֹן שָׂאֵם אָדָם רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד, הוּא חַיֵּב שִׁיְהִיָּה מִיִּשְׁהוּ שְׂיֻכַּל לְקַבֵּל אֶת חֶסֶדוֹ.
אֲבָרְהֵם אֲבִינוּ הִיָּה מִדַּת הַחֶסֶד וּמִמֶּנּוּ יִרְשְׁנוּ כְּלָנוּ. כְּשֶׁלֹּא הִיוּ אוֹרְחִים, זֶה הַפְּרִיעַ לוֹ כָּל כֶּף כִּי אִם אֵין לְמִי לְתֵת אֵי אֶפְשֶׁר לַעֲשׂוֹת חֶסֶד.
מִדּוּעַ ה' בְּרָא אֶת הָעוֹלָם? כְּדִי לְהִרְאוֹת חֶסֶד. ה' רָצָה לְנַהֵג בְּחֶסֶד וּלְכַוֵּן הוּא הִיָּה צְרִיף מִיִּשְׁהוּ שְׂיֻכַּל לַעֲשׂוֹת לוֹ חֶסֶד.
ה' גַּם נָטַע בְּכָל אֶחָד מֵאַתְנֵנו אֶת מִדַּת הַחֶסֶד. אָנוּ צְרִיכִים לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהּ וּלְהִרְאוֹת אֶהֱבַת יִשְׂרָאֵל לַיהוּדֵי אַחֵר.

תְּנִיָּא / שַׁעַר הַיְחִוּד וְהָאֱמוּנָה פְּרָק ו' (י"ח סִיּוֹן שָׁנָה פְּשׁוּטָה)

הַיּוֹם נַעֲנֶה עַל הַשְּׂאֵלָה שֶׁהָאֲדָמוֹר הִזְקֵן שָׂאֵל בְּתַחֲלַת שַׁעַר הַיְחִוּד וְהָאֱמוּנָה. מִשָּׁה רַבְּנוּ אוֹמֵר **"וַיִּדְעַת הַיּוֹם" לְהַזְכִּיר לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל שָׁה' הוּא אוֹתוֹ ה' "בְּשָׂמִים מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד"**.
הָאֲדָמוֹר הִזְקֵן שָׂאֵל, מִי יֻכַּל לְחַשֵּׁב אַחֲרָת? הָאֵם נַחֲשֵׁב שֵׁישׁ עוֹד ה' מְסַתְּתֵר מִתַּחַת לַיָּם?! מַה מְנַסֶּה מִשָּׁה רַבְּנוּ לְלַמֵּד אוֹתְנוּ כֵּאֵן?
מִשָּׁה רַבְּנוּ לֹא רָצָה שֶׁנִּטְעָה: אָדָם עָשׂוּי לְחַשֵּׁב שֶׁהַחַיּוֹת שָׁה' נוֹתֵן לְעוֹלָם הִיא כְּמוֹ הַחַיּוֹת שֶׁהַגּוֹף שֶׁלָּנוּ מְקַבֵּל מִהַנְּשָׁמָה. שֶׁהַגּוֹף כְּבֵר קַיִם, וְהַחַיּוֹת שֶׁל הַנְּשָׁמָה גּוֹרְמַת לוֹ לְקִיּוֹם, לַחַיּוֹת. לְכֵן עֲלוּלִים לְחַשֵּׁב, שֶׁהַעוֹלָם כְּבֵר נִמְצָא כֵּאֵן וְהַחַיּוֹת שֶׁל ה' גּוֹרְמַת לְדַבְּרִים בְּעוֹלָם לְגִדּוּל וְלַחַיּוֹת. כְּמוֹ רֶכֶב, אִם הִרְכַּב חוֹנָה, הוּא לֹא נוֹסֵעַ לְשׁוּם מְקוֹם, אֲבָל הוּא עֹדֵין רֶכֶב. כְּאִשֶּׁר אָדָם מְדַלֵּק אֶת הַמְּנוֹעַ, הוּא גּוֹרֵם לוֹ לְנִסְעַ וְלַזּוּז מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, אֲבָל הִרְכַּב הִיָּה בְּכָל זֹאת רֶכֶב גַּם לִפְנֵי כֵּן.
אֲבָל בְּעוֹלָם זֶה לֹא כֵּן, ה' בְּרָא אֶת הַנְּשָׁמָה וְאֶת הַגּוֹף. ה' בּוֹרָא אֶת הָעוֹלָם וְנוֹתֵן לוֹ חַיּוֹת אֵין עוֹד שׁוּם דְּבַר חוּץ מֵה'.

הַיּוֹם יוֹם / י"ח סִיּוֹן

לְפָנֵי שְׁבָנֵי יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ מִמְצָרִים, חֶלֶק מֵהֵם לֹא הָאֲמִינוּ שֶׁתְּהִיָּה גְּאוּלָּה. הֵם מָתוּ בְּמַכַּת חֲשׂוֹף, מִמַּשׁ לְפָנֵי שְׁבָנֵי יִשְׂרָאֵל עֲזָבוּ אֶת מְצָרִים.
אֲבָל כְּעַתָּה, לֹלֵא כָּל סַפְקָה, כָּל יְהוּדֵי מֵאֲמִין בְּגִאּוּלָּה מִהַגְּלוּת, בְּמִשִּׁיחַ! יֵשׁ רַק לְעוֹרֵר אֶת הַנְּשָׁמָה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה וּלְהִתְנַהֵג בְּאִפְּן שִׁיְהוּדֵי צְרִיף כְּדִי לְהִבְיֵא אֶת הַגְּאוּלָּה. הִיּוֹת שְׁזָה מַה שֶׁצְּרִיף לַעֲשׂוֹת, כְּלָם צְרִיכִים לְעֻזּוֹר לַיהוּדִים שֶׁהֵם מְכִירִים לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה וּלְהִתְנַהֵג כְּפִי שִׁיְהוּדֵי צְרִיף לְהִתְנַהֵג. כֵּן גַּם, כָּל יְהוּדֵי הִיָּה מוּכָן לְמִשִּׁיחַ.

ספר המצוות / מצוות עשה קנ"ה

המצוה היומית, **מצוות עשה קנ"ה** היא לזכור את יום השבת ולקדש אותו. איך מקיימים מצוה זו? על ידי קדוש והבדלה. מפארים את השבת ומדברים על קדשתה ועל היותה מיחדת ושונה מהימים שלפניה ולאחריה. את המצוה הזו לומדים מהפסוק "זכור את יום השבת לקדשו". בתורה שבעל פה מסביר מהי המצוה. בגמרא החכמים אומרים שיש לומר זאת באשר מחזיקים כוס יין. בגמרא גם נאמר שיש לברך גם כאשר השבת מסתיימת על מנת להבדיל בין השבת לשאר ימות השבוע. זאת המצוה של עשית קדוש והבדלה! ההלכות המסבירות כיצד לקיים את המצוה הזו מובאות בגמרא בסוף מסכת פסחים, במקומות שונים במסכת ברכות ובמסכת שבת.

רמב"ם / הלכות שבת פרקים כ"ז, כ"ח, כ"ט

ברמב"ם היום לומדים הלכות תחום שבת, לאיזה מרחק מתר ללכת ביום השבת. לומדים גם את ההלכות של עשית קדוש והבדלה.

פרק כ"ז - בפרק זה לומדים מהו המרחק של תחום שבת. על פי התורה מתר ללכת 12 מיל- 2000 ק"מ מבין שזה היה הגדל של המחנה שבו חנו היהודים לפני שקבלו את המצוה הזו מפי ה'. משה רבנו אמר להם לא לצאת מחוץ למחנה ומכך מבינים שזהו תחום שבת. החכמים אמרו, שלא לצאת מעבר למרחק 2000 אמה מהעיר שזה כמיל אחד. לומדים גם מה הדין אם אדם יוצא מחוץ לתחום. הוא בעצם תקוע שם עד לאחר שבת.

פרק כ"ח - לומדים איך למדד את תחום העיר

פרק כ"ט - בפרק זה לומדים הלכות קדוש והבדלה, שהם המצוה היומית בספר המצוות. איזה סוג של יין ראוי לשמוש לקדוש ושיש לומר קדוש בזיקה לסעודה - קדוש במקום סעודה. הרמב"ם גם מציין מדוע יש צורך בבשמים בהבדלה, בין שהנשמה עצובה ששבת הסתיימה לכן משמחים אותה על ידי שנותנים לה משהו טוב להריח.

זרכי החסידות / משיח

ב"היום יום" שלמדנו היום, הרבי הרי"צ אומר לחסיד שעליו לעזור לכל מי שסביבו להתכונן למשיח על ידי הנהגה כמו יהודי: לעשות תשובה, לשמור שבת, להניח תפלין, טהרת המשפחה, חנוכה, אכילת פשר...

בימינו הרבי הוסיף משהו חדש וחשוב מאד שעל כלנו לדעת: היות שאנו מאד מאד קרובים לגאולה, עלינו להתחיל ללמוד על מה יהיה בעולם כאשר משיח יבא. כאשר לומדים את חלקי התורה העוסקים כיצד דברים יהיו כאשר משיח יבא, לתורה יש כח לקשר אותנו עם אותו זמן. לכן אפילו שיש גלות שנמצאת סביבנו, אנו יכולים לחיות (ולעזור לאחרים לחיות) באופן של גאולה עכשו.